

Страни в главното производство

Жалбоподател: Isabel González Castro

Ответници: Mutua Umivale, Prosegur España SL, Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

Диспозитив

- 1) Член 7 от Директива 92/85/ЕИО на Съвета от 19 октомври 1992 година за въвеждане на мерки за насърчване подобряването на безопасността и здравето по време на работа на бременни работнички и на работнички родилки или кърмачки трябва да се тълкува в смисъл, че се прилага към случай като разглеждания в главното производство, при който съответната работничка работи на смени, като само част от работата ѝ е през нощните часове.
- 2) Член 19, параграф 1 от Директива № 2006/54/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 юли 2006 година за прилагането на принципа на равните възможности и равното третиране на мъжете и жените в областта на заетостта и професиите (преработена) трябва да се тълкува в смисъл, че се прилага в случай като разглеждания в главното производство, при който работничка, получила отказ да ѝ бъде издадено медицинско свидетелство, удостоверяващо съществуването на риск за кърменето на работното ѝ място, и следователно да ѝ бъде отпуснато паричното обезщетение за риск в периода на кърмене, оспорва пред национален съд или друг компетентен орган на съответната държава членка оценката на рисковете на работното ѝ място, щом като тази работничка излага факти, които дават основание да се предположи, че тази оценка не е включвала конкретно проучване, отчитащо индивидуално ѝ положение, и следователно да се презумира наличието на основана на пола пряка дискриминация по смисъла на Директива 2006/54 — нещо, което запитващата юрисдикция следва да провери.

В такъв случай в тежест на ответника е да докаже, че посочената оценка на рисковете действително е включвала такова конкретно проучване и че съответно не е имало нарушение на принципа за недопускане на дискриминация.

(¹) ОВ С 121, 18.4.2017 г.

Решение на Съда (втори състав) от 20 септември 2018 г. (преюдициално запитване от Fővárosi Ítéltábla — Унгария) — OTP Bank Nyrt., OTP Faktoring Követeléskezelő Zrt/Teréz Ilyés, Emil Kiss

(Дело C-51/17) (¹)

(Преюдициално запитване — Защита на потребителите — Неравноправни клаузи — Директива 93/13/ЕИО — Приложно поле — Член 1, параграф 2 — Задължителни законови или подзаконови разпоредби — Член 3, параграф 1 — Понятие „договорна клауза[, която] не е индивидуално договорена“ — Клауза, включена в договора след сключването му вследствие на натеса на националния законодател — Член 4, параграф 2 — Съставяне на клауза на ясен и разбираем език — Член 6, параграф 1 — Служебно разглеждане от националния съд на неравноправния характер на дадена клауза — Договор за кредит, изразен в чуждестранна валута, сключен между продавач или доставчик и потребител)

(2018/C 408/12)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Fővárosi Ítéltábla

Страни в главното производство

Ищци: OTP Bank Nyrt., OTP Faktoring Követeléskezelő Zrt

Ответници: Teréz Ilyés, Emil Kiss

Диспозитив

- 1) Посоченото в член 3, параграф 1 от Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори понятие „договорна клауза[, която] не е индивидуално договорена“, трябва да се тълкува в смисъл, че обхваща по-конкретно договорна клауза, изменена със задължителна национална законодателна разпоредба, приета след сключването на договор с потребител с цел да замени съдържаща се в посочения договор нищожна клауза.
- 2) Член 1, параграф 2 от Директива 93/13 трябва да се тълкува в смисъл, че приложното поле на тази директива не обхваща клаузите, отразяващи задължителни разпоредби на националното право, които са втъкнати след сключването с потребител на договор за заем с цел да заменят нищожна клауза в него, налагайки фиксиран от Националната банка на Унгария валутен курс. При все това клауза относно валутния риск като разглежданата в главното производство не е изключена от посоченото приложно поле по силата на тази разпоредба.
- 3) Член 4, параграф 2 от Директива 93/13 трябва да се тълкува в смисъл, че изискването договорната клауза да бъде съставена на ясен и разбираем език, задължава финансовите институции да предоставят на заемателите достатъчна информация, която да им позволява да вземат решения, основани на добра информираност и благоразумие. В това отношение това изискване означава, че потребителят разбира клауза относно валутния риск едновременно от формална и граматическа гледна точка, но и по отношение на конкретния ѝ обхват в смисъл, че среден потребител, относително осведомен и в разумни граници наблюдателен и съобразителен, може не само да установи възможното обезценяване на националната валута спрямо чуждестранната валута, в която е сключен заемът, но и да прецени потенциално значителните икономически последици от подобна клауза върху финансовите си задължения.
- 4) Член 4 от Директива 93/13 трябва да се тълкува в смисъл, че налага ясният и разбираем характер на договорните клаузи да се преценява чрез позоваване към момента на сключването на договора на всички обстоятелства около това сключване, също както и на всички останали клаузи на договора, независимо от обстоятелството, че в един по-късен момент националният законодател е обявил или презумирал тези клаузи за неравноправни и вследствие на това за недействителни.
- 5) Член 6, параграф 1 и член 7, параграф 1 от Директива 93/13 трябва да се тълкуват в смисъл, че когато разполага с необходимите за това правни и фактически данни, националният съд има задачата да извърши служебна преценка, вместо потребителя в качеството му на ищец, на евентуално неравноправния характер на договорна клауза.

(¹) ОВ С 144, 8.5.2017 г.

Решение на Съда (втори състав) от 13 септември 2018 г. (преюдициално запитване от Consiglio di Stato — Италия) — Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato/Wind Tre SpA, предишно наименование Wind Telecomunicazioni SpA (C-54/17), Vodafone Italia SpA, предишно наименование Vodafone Omnitel NV (C-55/17)

(Съединени дела C-54/17 и C-55/17) (¹)

(Преюдициално запитване — Защита на потребителите — Директива 2005/29/ЕО — Нелоялни търговски практики — Член 3, параграф 4 — Приложно поле — Членове 5, 8 и 9 — Агресивни търговски практики — Точка 29 от приложение I — Агресивни търговски практики при всякакви обстоятелства — Доставка на непоръчани стоки — Директива 2002/21/ЕО — Директива 2002/22/ЕО — Далекосъобщителни услуги — Продажба на SIM (Subscriber Identity Module — модул за идентификация на абоната) карти, съдържащи определени предварително въведени и предварително активирани настройки за услуги — Липса на предварително уведомяване на потребителите)

(2018/C 408/13)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Жалбоподател: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato